כולהו מליפין דהדדי ניהו · אבל לעממיה דאמר כי הא נוטל בהקמץ רבה (לעיל דף מה:) נבי מעמרן וקן בפרק כלל גדול (מנחות מפ·) נבי קלר ומקן בגרגרת בפנגם מכם ותחן מלאכת וכי מכסיסן מולין לעמרה · מליגו לעמיר דרבי בפרק בתרא (דף קי.) נבי פירקסי מנחה של עמרות ואיני יודע מה פירקסי לו כמי אמיני לרבנן הכם לאמר דמחייב סלה ואמיני לוי מחייב סלה יש מם מקלם שמוא מחייב אבל מלן שמא כל מלאם מולין ולא מל גב דאדם עכנם בחלבמי מל לעמרה ומביא כבשמו לעמרה ומקריבה אחר כך לא אמרינן להכסים מולין לעמרה אלא הכא ואיכסים דפרק המוכר אם כסא ביכסים דפרק המוכר אם כסמיה (נ"ב דף מפ) דאיכא "הנשה ומסמה) וכן מה ופוק דפרק הרוח והלמדים (מולין קי·) פיס מטמה וכן בסאל דפירקסי ואיני יודע מה פירקסי כדדמיכן "מה אל בשלך אסור אם אל שלך בשלי אסור הייכ בשלך והא דפריך לעיל בהקמץ רבה (דף מפ) מולין מעמיא מלי נבי הכם ומשני דאמ"ג דאמר מר יאכלנה מיאכלו עמה מולין ומרומה כדי שמכא נאכלנה מל הוכנ אמיני אכי מלא דקדשים לא יהכינו לנו ופירש מם בקומרה דמן לעמרה יאכלו מולין ומרומה ויכנסו ויאכלנה מל הוכנ ומל מגם פירש כ ביסל לאכל המולין עמה בעמרה דמן בפרק כל מהיר (זבחים כ) וסלם דמולין בסכנים לנמה לנאכן מבלי מולין ומרומה ודרש לה בגמרא מדכתיב בעמה לנחלה [כ] ומה בסאמר מדלה כל כך בעמיקות מולין מלי נבי הכם כדין קל מעמה דמלי בעיא אכילה מולין בנבי מעמה בעמרה דאיעמרך לעיל דלא יהכינו לנו מגם ואלים מלי קדשי לן בכל ובכמה דהכי מולין בעמרה יקדישה ואמר דלי לא מודה מל מה יהו לבדק הכים כמאר מקדשים מעכילים בעמרה מבאה מם נמן מל הב מכל המגמרת בגרגר מביא ומולה בה ואין מולק בין אוכלים לאחר הכרים [ג] וכהרינ אמרי בפרק בתרא לא בסמיה (נ"ב דף מפ) נבי קומה מפי אלמם ומסמכא לי קנה קרקע ומביא כיסרים מסמך ומקדשן דלא ליהי מולין בעמרה וכי בעי לאכל מריק לנו ומכ ק קנה בהכא דפירקסי ואיני יודע מה פירקסי כ) ויל דלא מריק הכי אלא נבי כיסרים דלא הו מלי אל בכין קרבן דאמ"ג דאיכא מ") (הנשה ומסמה) נר אלימר ביעמר מבל כלן בלון מם הכנה ובמנמה מל מעמרות ואלא מריק מל ידי הקדם לבדק הכים אלים ובא כי אל נחנא מריק לעיל בכל ההכלה (דף מה·) נבי מחם מם כבשים מל ר' אלמ דמשך מרם מם ומביכם והמאר נאכלנה בפדיון דמולין ממילא הו [ד] והכא אמ אמר לי בר דקדשי מדקה בא לאמה אל לא ליפוק לאולין מולין מריק לעיל דמולין ממילא הו מולין בר מלמ לעמר מלמ מולין מכלי מרם נאולין אכל בנא מכן מל מלרע לעמרה ביכסים ביכי מבשם ספיקא הוא לאין ביכסים מיפוי מאמרות ומבאמרות וכן מחם מבי בכבשים מל ר' אלמ דלא מלא מבים

אמר ליה לי לבבי · פירש בקומרי לי הייב לעמיד "דל" קדמיכא אמר ליה ביכסים מאר אלמדים הו ביב לכן מלמ ומל מבם דמלך פ"ק דמכמרין (דף יב) אמרינן לעמיד לעמי מכבים מיב לי אבל לעמיד לעמי רבי מבם מלמ מל מלרע [ומי מבמר הוא מבלה בב ל"ם מלמידין]:

ומתוחרו מביא בהן לחם לחמי תודה ונתוחרו, אין מביא בהן תודה, מאי מעמא אילימא משום דרב כהנא דאמר רב כהנא מנין *לחמי תודה שנקראו תודה שנאמר *והקריב עליה זבח התודה חלות מצות אי הכי איפכא נמי? לחם איקרי תודה, תודה לא איקרי לחם, ואמר מ) רבא הפריש תודתו ואבדה, והזר והפריש אחרת תחתיה ואבדה, והזר והפריש אחרת תחתיה ונמצאו הראשונה והרי שלשתן עומדות נתכפר בראשונה שניה אינה מעונה לחם שלישית מעונה לחם, נתכפר בשלישית שניה אינה מעונה לחם ראשונה מעונה לחם, באמצעית שתיהן אין מעונות לחם אבי אמר אפילו נתכפר באחת מהן שתיהן אין מעונות לחם כולהו חליפין דהדדי נינהו, אמר רבי זירא נכון לענין חטאות הפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואבדה, והפריש אחרת תחתיה ונמצאו הראשונות והרי שלשתן עומדות נתכפר בראשונה שניה חטאת שלישית תרעה נתכפר בשלישית שניה חטאת וראשונה תרעה נתכפר באמצעית שתיהן ימותו אבי אמר אפילו נתכפר באחת מהן שתיהן ימותו כולהו חליפין דהדדי נינהו, מאי וכן? מהו דתימא הם הוא דאיכא למימר מרבה בתודה הוא אבל הבא לחמי מרבה בחטאות הוא אימא לא, קמ"ל, אתי רבי זירא אמר תודה שנתערבה בין בחטאות ומתה אחת מהן תבירתה אין לה נ) חקנה היכי נעביד: נקריב להם בתודה דלמא חטאת היא, לא נקריב להם בתודה דלמא תודה היא, ז) היכי דמי - אי דאמר עולי לא סגיא דלא מיתי ליה בהמה אחרינא ולהם ולימא - אי הך דקימא חטאת הוא והא תודה הוא אי הך דקימא תודה הוא הא לחמה אי הך דקימא חטאת הוא הא לחמה אי לא ליפוק לחולין אמר לה *) וכי מכסיסן חולין לעזרה, ולית בהמה ולהם ולימא אי הך דקימא חטאת הוא הא לחמה אי הך דקימא תודה הוא הא לחמה